

Էջ Մ Ի Ա Մ Ի Ն

Անկայք շինեցորք սուրբ զխորանն լուսոյ քանզի իսմա
յ ծագեալ մեզ լոյսի շայ սատան անսարհի . . . Ըսէ :

Մինչ ա նալ գ դէք և պաշտամունք սրնոտի ,
Բագինք ահեղ և զարդք նոցին դիւական՝
Տեղի ետուն ջանիւք սրբոյն Գլխի գորի
Լստուածային ըրբանչելի պաշտաման .
Եւ մինչ իի ով մերս աշխարհի լուսատուն
ժողով ըդեան և արքային դիւահար
Լմենառ առ ողորմութեամբ Բաճրելոյն
Օննցեալ ըզմեղս մկրտութեամբ լուանայր
() Ըրարատեան ի դաշտ բերրի՝ արգաւանդ
Լու բարձր սճէմ տա պանակիւրն լեւամբ ,
Սեհ լուսատուն երևէր սիւն լուսակաթ
Եւ հրեղէն զօրք թեւածէին խնդութեամբ :
"Եկայք գոչէր առ բաղմախումբ ժողովուրդ ,
Եկայք շինել ըլլուսեղէն սուրբ խորան .
Եւն Լստուծոյ է կամբ և իմ Չեզ խորհուրդ՝
Նովաւ տեսցէ յաւետ զլոյս հայապտան :
Եւ թիկնաւէտ արքայն հայոց Տրդատէս
Սէմ ահագին բաժեալ բերէր ի տէրն
Նոր հաւատոյ բանայր անդէն զոս սարէս
Եւ անուանէր խորանն Եջ Թաժին :
Եւ առ երի նրոն վկայարանք կուսանաց
Հետզհետէ շքեղապանծ կանգնէին .
Աբա հայոյ պաշտպանք էին մեծագանձ
Թշնամական ի յարձակմանց պահէին :
Սակայն ո՛վ Տէր , դու որ յորդիս նսխածնունդ
Վաղցրիկ աջօք երբեմն զուարթ հայէիր ,
Լու առապէս բարոյական ըսընունդ
Եւ խաղաղ կեանս ցանգ աննախանձ շնորհէիր :
Ընդէ՛ր , աւաղ , դառնացան արդ աւուրք մեր ,
Ընդէ՛ր նդ ոլորտս երկրի եղաք ցան և ցիր :

Բնդէր շքեղ ճոխ վանորայք, անհաս Տէր,
 Դարձան յաւեր և հաւասար շնդ երկիր,
 Բնդէր, աւաղ, ուր 'ի նախնուն ալելուք
 Լա օրհնութեան միշտ հնչէին տաղք և երգք
 Տեսողք համայն հեղուն զլեղի արտասուք
 Լա բու անարգ զիւրն յօրինէ եղերերգ.
 Բնդէր. . . գուցէ ու Տէր, մեղք մեր ծովացան
 Լա արժանի չեմք առաւել գթութեան.
 Սակայն ու Տէր, ոգիք որդւոցդ հալեցան,
 Դամ է հայիլ 'ի տառապեալ Հայաստան,
 Դամ է այո. . . և մինչև ցերբ յուսակտուր
 Որդիք քոյին 'ի խաւարի շրջեսցին.
 Սփռեա, ու Տէր, զնախկին սէրքո ընդհանուր,
 Օհ վերստին զոյս խորանիքո տեսցեն,
 Լա դու Հայր մեր Գրիգորիոս գթառատ,
 Որ 'ի վերուստ ակնկառոյց հայիս միշտ.
 Սրբեա զհոգւոց մերոց զաղտ, զարատ
 Լա հալածեա որդւոցդ զցաւ և զվիշտ:
 Պայծառացի զտաճար քոյին լուսածին
 Տուր ճանաչել որդւոյդ զյարգ գիտութեան.
 Օքոյդ փոխանորդ և զմեր Հովիւ Թանկագին
 Պահեա յաւէտ 'ի սէր ուսման գիտութեան:

Ս. Ս.